

SUE TOWNSEND

*Jurnalul secret al lui Adrian Mole,
un băiat de 13 ani și $\frac{3}{4}$*

Sue Townsend (n. 2 aprilie 1946) este o autoare britanică. A scris romane și piese de teatru, dar este cunoscută în mod special datorită cărților cu Adrian Mole. Deși stilul său îmbină în principal comedia și critica socială, Townsend are și scrieri cu teme dramatice.

Însăși viața lui Sue Townsend are accente de roman: a abandonat școala la vârsta de cincisprezece ani și a avut numeroase locuri de muncă, lucrând inclusiv la o fabrică și ca vânzătoare. S-a căsătorit cu un tinichigiu și, la vârsta de douăzeci și doi de ani avea deja trei copii. La treizeci de ani s-a alăturat unui grup de scriitori de la Teatrul Phoenix din Leicester.

Primele două cărți din seria Adrian Mole au fost receptate de majoritatea cititorilor ca fiind abordări realiste și umoristice ale vieții interioare a unui adolescent. De asemenea, aceste cărți au surprins spiritul britanic al epocii marcate de Margaret Thatcher.

Sue Townsend locuiește în Leicester, oraș care în 2009 i-a conferit titlul *The Honorary Freedom*. În același an suferă un transplant de rinichi, donat de fiul ei Sean. În 2001, în urma diabetului, autoarea a orbit și a ținut acest aspect în cărțile ei.

SUE TOWNSEND

*Jurnalul secret
al lui Adrian Mole,
un băiat de 13 ani și $\frac{3}{4}$*

Traducere din engleză și note
de Florentina Hojbotă

Redactori: Alina Ioan, Lavinia Braniște
Tehnoredactor: Cornel Drăghia
Coperta: Alexandru Daș

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TOWNSEND, SUE

Jurnalul secret al lui Adrian Mole, un băiat de 13 ani și $\frac{3}{4}$ /

Sue Townsend; trad. de Florentina Hojbotă. – București:

Editura Arthur, 2013

ISBN 978-606-8044-49-1

I. Hojbotă, Florentina (trad.)

821.111-31

Sue Townsend

The Secret Diary of Adrian Mole, Aged 13 $\frac{3}{4}$

Copyright © Sue Townsend, 1982

© Editura Arthur, 2013, pentru prezenta ediție
Editura Arthur este un imprint al Grupului Editorial Art.

„Paul mergea, simțind cum ceva înăuntrul lui se strânge dureros... Totuși, vorbea de zor cu maică-sa. Niciodată nu i-ar fi mărturisit cât suferea din pricina acestor lucruri, iar dânsa nu ghicea decât în parte.”

D.H. Lawrence, *Fii și îndrăgostiți*¹

---

¹ Traducere de Antoaneta Ralian, Editura Univers, 2008, vol. I, p.125 (*n.r.*).

Pentru Colin
și, de asemenea, pentru Sean, Dan, Vicki și Elizabeth,
cu dragoste și recunoștință

❧ IARNA ❧

JOI, 1 IANUARIE
*Sărbătoare legală în Anglia, Irlanda,
Scoția și Țara Galilor*

Lucruri pe care vreau să le fac în noul an:

1. O să-i ajut pe nevăzători să treacă strada.
2. O să-mi pun pantalonii pe umerăș.
3. O să pun discurile la loc în învelitori.
4. N-o să mă apuc de fumat.
5. N-o să-mi mai storc coșurile.
6. O să mă port frumos cu câinele.
7. O să-i ajut pe cei săraci și pe cei neștiutori.
8. După sunetele îngrozitoare pe care le-am auzit de jos noaptea trecută, am jurat de asemenea să nu beau alcool niciodată.

Tata l-a îmbătat pe câine cu coniac de cireșe la petrecerea de noaptea trecută. Dacă află cei de la Protecția Animalelor, o să fie arestat. Au trecut opt zile de la Crăciun și mama n-a purtat încă șorțul verde din lurex pe care i l-am cumpărat! La anu' o să primească pernuțe parfumate pentru baie.

Ăsta mi-e norocul, mi-a ieșit un coș pe bărbie chiar în prima zi din an!

VINERI, 2 IANUARIE
Sărbătoare legală în Scoția.
Lună plină

M-am simțit rău de tot azi. Din cauza mamei, care la două dimineața cânta *My Way* în capul scării. ăsta mi-e norocul, să am o mamă ca ea. E posibil ca părinții mei să fie alcoolici. La anu', cine știe, poate o să fiu la orfelinat.

Căinele s-a răzbunat pe tata. A sărit ce-a sărit și i-a dărâmat macheta de vapor; pe urmă, cu greementul agățat de picioare, a fugit în grădină. Tata spunea întruna: „S-au dus pe apa sâmbetei trei luni de muncă“, nu se mai oprea.

Coșul din bărbie se face din ce în ce mai mare. Din cauza mamei, care nu știe că există vitamine.

SĂMBĂTĂ, 3 IANUARIE

O să-nnebunesc din cauza lipsei de somn! Tata nu-i mai dă voie câinelui în casă, așa c-a lătrat pe-afară, la fereastra mea, toată noaptea. ăsta mi-e norocul! Tata i-a strigat o înjurătură. Dacă nu-i atent, o să fie arestat pentru limbaj obscen.

Coșul ăsta cred că-i furuncul. ăsta mi-e norocul, e într-un loc unde poate să-l vadă toată lumea. I-am atras mamei atenția că azi n-am avut deloc vitamina C în meniu. A zis: „Atunci du-te și cumpără-ți o portocală.“ Tipic.

Tot nu poartă șorțul de lurex.

O să mă bucur când începe școala.

DUMINICĂ, 4 IANUARIE
A doua după Crăciun

Tata are gripă. Nu mă miră deloc, cu regimul alimentar de care avem parte. Mama a ieșit pe ploaie să ia ceva de băut cu vitamina C, dar, după cum i-am spus, „acum e prea târziu“. Mare minune că nu facem scorbut. Mama zice că ea nu vede nimic pe bărbia mea, dar asta numai pentru că se simte vinovată din cauza regimului alimentar.

Câinele a fugit, pentru că mama a uitat să închidă poarta. Am rupt brațul pick-upului. Încă nu știe nimeni și, cu puțin noroc, tata o să fie mult timp bolnav. Nici urmă de șorț.

LUNI, 5 IANUARIE

Câinele încă nu s-a întors. E liniște fără el. Mama a sunat la poliție și l-a descris. L-a făcut să pară mai urât decât e de fapt: părul dezordonat peste ochi și alte de-astea. Chiar cred că poliția are lucruri mai bune de făcut decât să caute câini: să prindă criminali, de exemplu. I-am spus mamei, dar ea tot a sunat. Dacă o să fie omorâtă din cauza câinelui, așa-i trebuie.

Tata încă lenevește în pat. Cică-i bolnav, dar am observat că încă mai fumează!

Azi a venit Nigel pe-aici. S-a bronzat în vacanța de Crăciun. Cred că Nigel se va îmbolnăvi curând din cauza șocului provocat de temperatura scăzută din Anglia. Cred că părinții lui au făcut o greșală luându-l cu ei în afara țării.

El încă n-are niciun coș.

MARȚI, 6 IANUARIE
Epifania. Lună nouă

Câinele a intrat în bucluc!

A dărâmat de pe bicicletă un angajat care citește contoare și i-a împrăștiat toate cartelele. Așa că se prea poate s-ajungem toți la tribunal. Un polițist a spus că trebuie să ne supraveghem câinele și a întrebat de când e șchiop. Mama a spus că nu e șchiop și s-a uitat la el. În laba stângă din față avea o figurină-pirat.

Câinele s-a bucurat când i-a scos mama piratul, și a sărit cu labele pline de noroi pe tunica polițistului. Mama a adus o cârpă din bucătărie, dar avea gem de căpșuni pe ea acolo unde-mi ștersesem eu cuțitul, așa că tunica a ajuns să arate mai rău decât înainte. După aceea polițistul a plecat. Sunt sigur că l-am auzit înjurând. L-aș putea reclama pentru asta.

O să caut cuvântul „Epifania“ în dicționarul meu cel nou.

MIERCURI, 7 IANUARIE

Nigel a venit pe-aici de dimineată cu o bicicletă nouă. Are bidon de apă, kilometraj, vitezometru, și galbenă și roți foarte subțiri, de curse. Dar degeaba o are Nigel. El nu merge cu bicicleta decât până la magazin și înapoi. Dacă ar fi a mea, aș merge prin toată țara, aș porni într-o aventură.

Coșul sau furunculul meu e la apogeu. În mod sigur mai mare de-atât n-are cum să se facă!

Am găsit în dicționar o expresie care-l descrie perfect pe tata. *Bolnav închipuit*. E tot în pat, toarnă-n el vitamina C în neștire.

Căinele e încuiat în magazia pentru cărbuni.

Epifania e ceva legat de cei trei magi. Mare scofală!

JOI, 8 IANUARIE

Acum mama are gripă. Asta înseamnă că eu trebuie să am grijă de amândoi. Țsta mi-e norocul!

Am urcat și-am coborât scările toată ziua. Le-am pregătit o cină de zile mari: două ouă ochiuri fierte în apă cu fasole și budincă de griș la conservă. (Am făcut bine că mi-am pus șorțul de lurex pentru că ouăle au sărit din cratiță și m-au stropit din cap până-n picioare.) Cât p-aci să le spun vreo două când am văzut că n-au mâncat deloc. Chiar atât de bolnavi n-au cum să fie. I-am dus mâncarea câinelui, la el în magazie. Bunica vine mâine-dimineată, așa că a trebuit să curăț cratițele arse și apoi să scot câinele la plimbare. La unsprezece și jumătate m-am dus la culcare. Nu-i de mirare că sunt cam scund pentru vârsta mea.

Am hotărât să nu mă fac doctor.

VINERI, 9 IANUARIE

Tuse, tuse, tuse, toată noaptea. Când nu tușea unul tușea celălalt. Ar fi putut să fie și ei mai atenți, avusem o zi grea.

Bunica a venit și a fost dezgustată de felul în care arăta casa. I-am arătat camera mea, care e întotdeauna ordonată și curată, și mi-a dat cincizeci de penny. I-am

arătat toate sticlele goale din coșul de gunoi și-a fost dezgustată.

Bunica a scos câinele din magazie. Spunea că a fost o cruzime din partea mamei să-l închidă acolo. Câinele a vomitat pe podeaua din bucătărie. Bunica l-a închis la loc.

Mi-a stors coșul din barbă. Acum e mai rău. I-am spus bunicii de șorțul verde și bunica mi-a zis că ea în fiecare an, de Crăciun, i-a cumpărat mamei câte un pulover din fire sintetice sută la sută și mama n-a purtat absolut niciunul niciodată!

SÂMBĂȚĂ, 10 IANUARIE

a.m. Acum câinele e bolnav! Vomită întruna, așa că trebuie să chemăm veterinarul. Tata mi-a spus să nu-i spun veterinarului că am ținut câinele încuiat în magazie două zile.

Am acoperit coșul cu un platură, ca să nu intre microbi de la câine.

Veterinarul a luat câinele. Crede că are o ocluzie și că trebuie operat urgent.

Bunica s-a certat cu mama și a plecat. A găsit toate puloverele dăruite de Crăciun tăiate, într-un sac de gunoi. E dezgustător, atâția oameni mor de foame.

Domnul Lucas, vecinul de alături, a trecut să-i vadă pe mama și pe tata, care sunt încă la pat. A adus o felicitare cu urări de însănătoșire și niște flori pentru mama. Mama era în pat, cu o cămașă de noapte care nu-i acoperea foarte bine pieptul. În timp ce vorbea cu domnul Lucas avea o voce scârboasă. Tata se prefăcea că doarme.

Nigel a adus discurile lui. Îi place punkul, dar eu nu-i văd rostul, din moment ce nu poți să înțelegi niciun cuvânt.

Mă rog, cred că mă transform într-un intelectual. Probabil din cauză că am atâtea pe cap.

p.m. Am fost să văd cum se mai simte câinele. Veterinarul mi-a arătat o pungă de plastic cu multe chestii scârboase în ea. O bucată de cărbune, brăduțul din tortul de Crăciun și pirații din macheta de vapor a lui tata. Unul dintre pirați avea un hanger – trebuie să fi fost destul de dureros pentru câine. Arată mult mai bine. Putem să-l luăm acasă peste două zile, din nefericire.

Când am ajuns acasă, tata se certa cu bunica la telefon din cauza sticlelor goale din coșul de gunoi.

Domnul Lucas era sus, stătea de vorbă cu mama. Când a plecat domnul Lucas, tata s-a dus sus și s-a certat cu mama și a făcut-o să plângă. E prost dispus. Asta înseamnă că se simte mai bine.

I-am făcut un ceai mamei din proprie inițiativă. Chestia asta a făcut-o să plângă iar. Unii oameni sunt greu de mulțumit!

Coșul e la locul lui.

DUMINICĂ, 11 IANUARIE

Prima după Epifanie

Acum știu că sunt un intelectual. L-am văzut pe Malcolm Muggeridge la televizor aseară și am înțeles aproape fiecare cuvânt. Totul se leagă. Familie anapoda, mâncare proastă, faptul că nu-mi place punkul.

Cred că o să-mi fac abonament la bibliotecă și o să văd ce se-ntâmplă.

Păcat că nu mai sunt și alți intelectuali pe-aici. Domnul Lucas poartă pantalonii din catifea cord, dar lucrează în asigurări. Țsta mi-e norocul.

Prima ce după Epifanie?

LUNI, 12 IANUARIE

Câinele e din nou acasă. Își tot linge firele de la operație, așa că stau cu spatele la el când mănânc.

Mama s-a ridicat din pat de dimineață să-i facă un culcuș câinelui până se însănătoșește. Dintr-o cutie de carton de la pachetele de detergent. Tata zice că o să-l facă pe câine să strănute și o să i se desfacă sutura, iar veterinarul o să ceară și mai mulți bani ca să-l coasă din nou. S-au certat din cauza cutiei, apoi tata a început să bată câmpii despre domnul Lucas. Deși nu pricep ce legătură are culcușul câinelui cu domnul Lucas.

MARȚI, 13 IANUARIE

Tata s-a întors la serviciu. Slavă Domnului! Nu știu cum îl suportă mama.

Domnul Lucas a venit de dimineață să vadă dacă mama are nevoie de ajutor prin casă. E foarte amabil. Doamna Lucas era acasă, spăla geamurile pe-afară. Scara nu părea foarte solidă. I-am scris lui Malcolm Muggeridge, pe adresa BBC-ului – l-am întrebat ce e de făcut dacă ești intelectual. Sper să-mi răspundă înapoi, pentru că m-am săturat să fiu intelectual de capul meu.

Am scris o poezie și nu mi-a luat decât două minute. Până și poeților celebri le ia mai mult. Se numește *Robinetul*, dar de fapt nu e despre un robinet, e foarte profundă, despre viață și treburi de-astea.

Robinetul, de Adrian Mole

Robinetul picură și nu pot să dorm,
Până dimineață o să se fac-un lac enorm.
Dacă nu ștergem apa covorul se va strica
Și tata va trebui să se spetească cu munca,
Ar putea s-o mierlească de atâta muncit.
Tată, pune-o garnitură, nu fi tâmpit!

I-am arătat-o mamei, dar ea a râs. Nu e foarte inteligentă. Nu mi-a spălat șortul pentru ora de sport, iar mâine merg la școală. Nu e ca mamele de la televizor.

MIERCURI, 14 IANUARIE

Abonament la bibliotecă. Am luat *Îngrijirea pielii*, *Originea speciilor* și o carte scrisă de o femeie despre care mama vorbește mereu. Se numește *Mândrie și prejudecată*, e scrisă de o femeie pe nume Jane Austen. Mi-am dat seama că bibliotecara era impresionată. Poate e și ea o intelectuală, ca mine. Nu s-a uitat la coș, poate începe să se micșoreze. Era și timpul!

Domnul Lucas era în bucătărie, bea cafea cu mama. Camera era plină de fum. Râdeau, dar când am intrat eu s-au oprit.

Doamna Lucas era acasă, curăța rigolele. Părea prost dispusă. Cred că domnul și doamna Lucas au o căsnicie nefericită. Bietul domn Lucas!

Niciunul dintre profesorii de la școală n-a remarcat că eu sunt un intelectual. O să le pară rău când o să fiu celebru. Avem o colegă nouă. Stă lângă mine la geografie. E în regulă. O cheamă Pandora, dar îi place să i se spună „Cutia“. Habar n-am de ce. S-ar putea să mă îndrăgostesc de ea. Ar cam fi și timpul să mă îndrăgostesc, la urma urmei am 13 ani și $\frac{3}{4}$.

JOI, 15 IANUARIE

Pandora are părul de culoarea melasei și e lung, așa cum trebuie să fie părul fetelor. Arată bine. Am văzut-o jucând netball – îi sălta pieptul. M-am simțit puțin ciudat. Cred că asta e!

I-au scos firele câinelui. L-a mușcat pe veterinar, dar cred că e obișnuit. (De veterinar zic, câinele știu că e.)

Tata a aflat de brațul pick-upului. Am zis o minciună. Am spus că a sărit câinele pe el și l-a rupt. Tata a zis că așteaptă până se face câinele bine și pe urmă îl altoiește. Sper că glumea.

Domnul Lucas era din nou în bucătărie când m-am întors de la școală. Mama e mai bine acum, așa că nu înțeleg de ce mai vine.

Doamna Lucas planta pomi pe întuneric. Am citit puțin din *Mândrie și prejudecată*, dar e cam demodată. Cred că Jane Austen ar trebui să scrie ceva mai modern.

Ochii câinelui au aceeași culoare ca ochii Pandorei. Dacă nu-l tunde mama, nu aș fi observat. Arată mai rău ca niciodată. Domnul Lucas și mama râdeau de noua

tunsoare a câinelui, ceea ce nu e prea frumos: câinii nu pot spune nimic în apărarea lor, la fel ca Familia Regală.

Mă duc la culcare devreme ca să mă gândesc la Pandora și să-mi fac exercițiile de stretching pentru spate. Sunt două săptămâni de când n-am mai crescut deloc. Dacă situația nu se schimbă, o să fiu pitic.

Dacă nu-mi dispăre coșul, sâmbătă mă duc la doctor. Nu mai pot trăi așa, toată lumea se holbează la mine.

VINERI, 16 IANUARIE

Domnul Lucas a venit pe la noi și s-a oferit să o ducă pe mama la cumpărături cu mașina. M-au lăsat și pe mine la școală. M-am bucurat când am ieșit din mașină, pentru că râdeau prea mult și era prea mult fum. Pe drum am văzut-o pe doamna Lucas. Avea niște sacoșe mari, venea de la piață. Mama i-a făcut cu mâna, dar doamna Lucas n-avea cum să facă și ea cu mâna.

Azi am avut geografie, așa că am stat lângă Pandora o oră întreagă. Arată din ce în ce mai bine, în fiecare zi. I-am spus că ochii ei seamănă cu ai câinelui meu. M-a întrebat ce fel de câine e. I-am zis că e corcitură.

I-am împrumutat carioca mea albastră pentru con-turul Insulelor Britanice.

Cred că apreciază astfel de mici atenții.

Astăzi am început *Originea speciilor*, dar nu-i la fel de bună ca serialul TV. *Îngrijirea pielii* e super bună. Am lăsat-o deschisă la paginile despre vitamine. Sper că mama o să înțeleagă aluzia. Am pus-o pe masa din bucătărie, lângă scrumieră, n-are cum să n-o vadă.

Mi-am făcut programare pentru coșul ăsta. S-a învinețit.

SÂMBĂȚĂ, 17 IANUARIE

Azi am fost trezit devreme. Doamna Lucas turna beton în fața casei și, în timp ce ea întindea repede betonul cu lopata, ca să nu se întărească, betoniera trebuia să stea cu motorul pornit. Domnul Lucas i-a făcut un ceai. Chiar e foarte amabil.

Nigel a venit să vadă dacă vreau să merg la un film, dar i-am spus că nu pot, urma să merg la doctor în legătură cu coșul. El a zis că nu vede niciun coș, dar era pur și simplu amabil, pentru că de fapt coșul este uriaș azi.

Cred că doctorul Taylor e din categoria medicilor de familie suprasolicitați, despre care se tot scrie prin ziare. N-a examinat coșul, a zis doar să nu mă îngrijorez și m-a întrebat dacă totul e în ordine acasă. I-am spus ce viață grea am acasă și ce dietă proastă, dar el a zis că sunt bine hrănit, să mă duc acasă și să fiu fericit. Cam asta-i treaba cu Serviciul Național de Sănătate.

O să-ncep să livrez ziare, intru în sectorul privat.

DUMINICĂ, 18 IANUARIE

A doua după Epifanie.

Începe trimestrul Oxford Hilary¹

Doamna Lucas și mama s-au certat din cauza câinelui, care nu știu cum a scăpat din casă și și-a lăsat amprentele în betonul proaspăt turnat al doamnei Lucas. Tata s-a oferit să eutanaseze câinele, dar mama a început să plângă și-atunci a dat înapoi. Toți vecinii

---

¹ Trimestrul de după vacanța de Crăciun.